

¹³ Αδελφοί, γρηγορείτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. ¹⁴ πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. ¹⁵ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ¹⁶ ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κοπιῶντι. ¹⁷ χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Αἰχάκου, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ¹⁸ ἀνέπασαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. ¹⁹ Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας, ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ²⁰ ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες, ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. ²¹ Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. ²² εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθά. ²³ Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. ²⁴ ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, αἰσθάνεστε! Μένετε στέρεοι στὴν πίστη! Να εἰστέ γενναῖοι καὶ δυνατοί! Ὅλες τὶς πράξεις σας νὰ τὶς ἐμπνέει ἡ ἀγάπη. Ἐχω νὰ σας ζητήσω κάτι, ἀδελφοί: Γνωρίζετε τὴν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ, ποὺ τὰ μέλη τῆς ὑπῆρξαν ὁ πρῶτος καρπὸς τοῦ κηρύγματος στὴν Αἰαία, καὶ ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτό τους στὴν ὑπηρεσία τῶν πιστῶν. Γι' αὐτὸ καὶ εσεῖς πρέπει νὰ ἀκούτε τέτοιους ἀνθρώπους καθὼς καὶ ὅποιον ἐργάζεται καὶ κοπιᾶζει μαζί τους. Εἶμαι πολὺ χαρούμενος ἀπὸ τὴν παρουσία κοντά μου τοῦ Στεφανᾶ, τοῦ Φορτουνάτου καὶ τοῦ Αἰχάκου γιατί αὐτοί, ἀναπλήρωσαν τὸ κενὸ τῆς ἀπουσίας σας. Μου ξεκούρασαν τὴν ψυχὴ, ὅπως καὶ τὴ δική σας. Σε τέτοιους ἀνθρώπους οφείλεται ἀναγνώριση. Σας στέλνουν χαιρετισμούς οἱ ἐκκλησίες τῆς Ἀσίας. Πολλοὺς χριστιανικοὺς χαιρετισμούς σας στέλνουν ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὅλη ἡ ἐκκλησία ποὺ συναθροίζεται σπιτί τους. Σας στέλνουν χαιρετισμούς ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Χαιρετήστε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο με ἀδελφικὸ φίλημα. Ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς γράφεται ἀπὸ μένα τὸν Παῦλο με τὸ ἴδιο μου τὸ χέρι. Ὅποιος δὲν ἀγαπάει τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστόν, αὐτὸς εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας. Μαράν ἀθά – ὁ Κύριος ἐρχεται! Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ νὰ εἶναι μαζί σας. Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ποὺ μας ἐνώνει, ἡ ἀγάπη μου εἶναι μαζί με ὅλους σας. Ἀμήν.

ἹΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑἲΤΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑἲΤΩΛΟΥ

ΑἲΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕἲΓΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑἲΝΑΤΝΩΣΜΑ

Κυριακὴ ΙΓ΄ Ματθαίου (Ἡ παραβολὴ τῶν γεωργῶν)

Ἁγιοὶ Ἀλέξανδρος, Ἰωάννης καὶ Παῦλος ὁ νεὸς Πάτριάρχης
Κωνσταντινούπολης

«... Ὁ Κύριος μας ἔδωσε τὴν ἐντολὴ ν' ἀγαποῦμε ἀλλήλους. Σ' αὐτὸ ἐγκεῖται ἡ ἐλευθερία : στὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ τὸν πλησίον. Ἐδῶ βρίσκεται καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότητα. Στὴν κοσμικὴ τάξη εἶναι ἀδύνατο νὰ υπάρξει ἰσότητα - αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει σημασία γιὰ τὴν ψυχὴ.

Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ καθένας βασιλιάς ἢ ἀρχοντας, πατριάρχης ἢ ἡγούμενος ἢ διοικητής. Μπορεῖς ὅμως σὲ κάθε τάξη ν' ἀγαπᾶς τὸν Θεὸ καὶ νὰ εἶσαι εὐάρεστος σ' Αὐτόν – καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖο. Καὶ ὅσοι ἀγαποῦν περισσότερο τὸν Θεὸ ἐπὶ γῆς, θα ἔχουν μεγαλύτερη δόξα στὴ Βασιλεία καὶ θα εἶναι πιο κοντὰ στὸν Κύριο. Ὁ καθένας θα δοξασθεῖ κατὰ τὸ μέτρο τῆς ἀγάπης του. Ἔμαθα πως ἡ ἀγάπη ποικίλλει ὡς πρὸς τὴν ἐντάση της. Ὅποιος φοβάται τὸν Θεὸ, φοβάται νὰ Τὸν ληπῆσει με κάτι ' αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος βαθμὸς. Ὅποιος ἔχει τὸ νοῦ καθαρὸ ἀπὸ ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, αὐτὸς εἶναι ὁ δεῦτερος βαθμὸς, μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πρῶτο. Ὅποιος αἰσθητὰ ἔχει τὴν χάρις στὴν ψυχὴ του, αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος βαθμὸς τῆς ἀγάπης, ὁ ἀκόμα μεγαλύτερος. Ἡ τέταρτη βαθμίδα, ἡ τέλεια ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ εἶναι ὅταν ἔχει κανεὶς τὴν χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα. Αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἀγιάζουν τὰ σῶματα καὶ μετὰ τὸν θάνατο τους γίνονται ἅγια λείψανα.

Ἔτσι γίνεται με τὰ σῶματα τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν προφητῶν, τῶν οσίων ἀνδρῶν...

Ἁγιοὶ Σιλουανὸς ὁ Αἰωνίτης

³³ Είπεν ο Κύριος την παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὄρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὤκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ³⁴ ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ. ³⁵ καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. ³⁶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ³⁷ ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονταί τὸν υἱὸν μου. ³⁸ οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ³⁹ καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ⁴⁰ ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκεῖνοις; ⁴¹ λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ⁴² λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

«Ο Θεός σέβεται το θέλημά μας. Ὅ,τι κάνεις να το κάνεις επειδή το θέλεις, ελεύθερα, υπεύθυνα και με ευχαρίστηση.»

Ἅγιος Πορφύριος Κουσοκαλυβίτης

«Εκείνος που φανερόνει τα καλά του έργα και τα κάνει γνωστά στο κόσμο, μοιάζει με τον σποριά που ρίχνει τον σπόρο στην επιφάνεια της γης και έρχονται τα πτηνά του ουρανού και τον τρώνε. Ενώ εκείνος που κρύβει την άσκησή του, όπως βάζει ο σποριάς τον σπόρο μέσα στις γης τα αυλάκια, αυτός ακριβώς θα έχει άφθονη συγκομιδή.»

Γεροντικόν

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴν παραβολήν: «Ἐνας γαιοκτήμονας φύτεψε ἕνα ἀμπέλι, το περιέφραξε, ἔκαψε σ' αὐτό πατητήρι, ἔχτισε πύργο, το νοίκιασε σε γεωργοὺς καὶ ἔφυγε γιὰ ἄλλον τόπο. Ὅταν πλησίασε ἡ εποχὴ τῆς καρποφορίας, ἔστειλε τοὺς δούλους του στους γεωργοὺς νὰ πάρουν τὸ μερίδιό του ἀπὸ τοὺς καρπούς. Οἱ γεωργοὶ ὅμως ἐπίασαν τοὺς δούλους του, κι ἄλλον τον ἔδειραν, ἄλλον τον σκότωσαν κι ἄλλον τον λιθοβόλησαν. Ξανάστειλε ἄλλους δούλους, περισσότερους ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ τοὺς ἔκαναν τα ἴδια. Τελευταῖον τοὺς ἔστειλε τὸν γιό του με τὴ σκέψη: “θα σεβαστοῦν τὸν γιό μου”. Οἱ γεωργοὶ ὅμως, ὅταν εἶδαν τὸν γιό, εἶπαν μεταξύ τους: “αὐτός ἐστὶν ὁ κληρονόμος. Ἐμπρός, ας τὸν σκοτώσουμε καὶ ας ἀρπάξουμε τὴν κληρονομιά του”. Ἐτσι, τὸν ἐπίασαν, τὸν ἐβγάλαν ἔξω ἀπὸ τ' ἀμπέλι καὶ τὸν σκότωσαν. Ὅταν λοιπὸν ἔρθῃ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἀμπελιοῦ, τι θὰ κάνει σ' ἐκείνους τοὺς γεωργοὺς;» «Εἶναι κακοί», τοῦ λένε. «Γι' αὐτό θὰ τοὺς ἐξολοθρεύσει με τὸν χειρότερο τρόπο καὶ θὰ νοικιάσει τὸ ἀμπέλι σ' ἄλλους γεωργοὺς, ποὺ θὰ τοῦ δίνουν τοὺς καρπούς στὴν εποχὴ τους». Τοὺς λέει ὁ Ἰησοῦς: «Ποτέ δὲν διαβάσατε στὶς Γραφές; Ὁ λίθος ποὺ τὸν πέταξαν σαν ἀχρηστον οἱ οἰκοδόμοι, αὐτός ἐγένε ἀγκωνάρι ὁ Κύριος τὸ ἔκανε αὐτό, καὶ εἶναι ἀξιοθαύμαστο στα μάτια μας».

«Ὅταν, ἀπὸ φιλότιμο, κάνουμε τὸν Θεὸ νὰ χαίρεται με τὴ ζωὴ μας, τότε Εκείνος δίνει ἀφθονες τὶς εὐλογίες του στα φιλότιμα παιδιά του.»

Ὅσιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης

«Μόνο ὅποιος μιλάει με γλυκὸ καὶ πράο τρόπο, προπάντων σήμερα, μπορεῖ νὰ οδηγήσει τὸν ἄλλο σε συναίσθηση καὶ μετάνοια.»

Γέροντας Σίμων Ἀρβανίτης